

DECIZIA nr. 18/11.04.2011
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. C. S.R.L.
înregistrată la D.G.F.P. V.sub nr. ./18.03.2011

Compartimentul soluționare contestații din cadrul Direcției generale a finanțelor publice a județului V. a fost sesizat de către Activitatea de inspecție fiscală- Serviciul inspecție fiscală persoane juridice 4 din cadrul D.G.F.P.-A.I.F. V., cu privire la contestația nr. ./17.03.2011 formulată de S.C. C. S.R.L. CUI RO .., înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. J37/./1998 cu sediul în V., str. T. bl. ., sc. D, et. ., ap. ., județul V., împotriva deciziei de impunere nr. F-VS ./26.02.2011 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-VS./26.02.2011, întocmit de organele de control din cadrul Activității de inspecție fiscală- Serviciul inspecție fiscală persoane juridice 4 al D.G.F.P. - A.I.F. V..

Societatea contestă **suma totală de .. lei, reprezentând:**

- **taxă pe valoarea adăugată..... în sumă de .. lei;**
- **majorări de întârziere aferente tva.....în sumă de .. lei.**

În raport de data comunicării deciziei de impunere nr. F-VS ./26.02.2011 de către inspecție fiscală, în data de 16.03.2011, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Activitatea de Inspecție Fiscală-Serviciul inspecție fiscală persoane juridice 4 a întocmit în conformitate cu prevederile pct. 3.1. din O.M.F.P.-A.N.A.F. nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată dosarul contestației, precum și referatul cu propuneri de soluționare nr. 1831 din 25.03.2011 prin care arată că își menține punctul de vedere exprimat în actele administrativ fiscale contestate și propune respingerea în totalitate a contestației ca neîntemeiată. Totodată precizează că în cauză nu s-a formulat plângere penală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 207 și art.209 alin.1 lit. a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului V. prin Compartimentul soluționare contestații este legal investită să soluționeze contestația formulată de S.C. C. S.R.L.

I. Prin contestația nr. ./17.03.2011, formulată împotriva deciziei de impunere nr. F-VS ./26.02.2011 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-VS ./26.02.2011, întocmite de organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. V., contestatoarea precizează următoarele:

- Actele normative menționate ca „temei de drept” în decizia de impunere (Legea 571-art.11, art. 19, art. 21), nu au nici o relevanță în cauză deoarece activitatea de bază a S.C. C. S.R.L. este “transport cu taxiuri” deci cheltuiala cu carburanți (deductibilă integral) reprezintă principala cheltuială privind veniturile încasate;

- Ordinul 1714/2005 art.1, alin .2, lit. a nu specifică obligația cumpărătorului de carburanți de a ștampila și înscrie pe bonul fiscal numele cumpărătorului și numărul de înmatriculare al autovehiculului. Acest act normativ specifică în clar obligația

utilizatorului de aparate de marcat fiscale de a ștampila și înscrie pe bonul emis numele cumpărătorului și numărul de înmatriculare al autovehiculului;

- Od. 1714/2005 art.1 alin. 2, lit. a , coroborat cu Lg. 571 art. 19 și art. 21 are ca scop stabilirea faptului dacă cheltuiala cu carburanți efectuată de mijlocul de transport înscris pe bonul fiscal a fost realizată în scopul realizării de venituri impozabile, ori în cazul C. S.R.L. veniturile impozabile înregistrate în contabilitate nu se puteau realiza fără consum de carburanți;

- Od. 1714/2005 art.1 alin. 2, lit. a, coroborat cu Lg. 571 art. 19 și art. 21 are relevanță și aplicabilitate oricăror unități patrimoniale dar nicidecum celor care execută exclusiv transport rutier de mărfuri sau de persoane;

- Conform raționamentului echipei de control autoturismele aflate în posesia C.S.R.L. au realizat venituri din transport persoane fără a consuma carburanți;

- Legalitatea documentelor pentru înregistrarea în contabilitate a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată conform Lg. 571 art. 19 art. 21 este generată de faptul că acestea au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile;

- Echipa de control nu a anexat la raportul de inspecție fiscală un document care să conțină cu exactitate bonurile fiscale (număr, data, furnizor, suma) care nu au fost luate în considerare ca și cheltuieli deductibile;

Față de aceste considerente petenta solicită anularea sumelor suplimentare stabilite prin decizia de impunere contestată și anume:

- Baza impozabilă suplimentară TVA – .. lei;
- Baza impozabilă suplimentară Majorări – .. lei;
- TV.A. Trimestrial – .. lei
- Majorări de întârziere – .. lei

II. Prin decizia de impunere nr. F-VS ../26.02.2011 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-VS ../26.02.2011, pentru perioada verificată (01.01.2006-31.12.2010), organul de inspecție fiscală a constatat că S.C. C. S.R.L. nu îndeplinește condițiile legale pentru a considera deductibile cheltuielile cu carburanți în sumă de .. lei și a stabilit diferența suplimentară de plată la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei precum și majorările aferente în sumă de .. lei invocând faptul că societatea a dedus TVA de pe documente (bonuri fiscale) ce nu conțin elementele obligatorii așa cum sunt definite de O.M.F. 1714/2005 , art. 1, alin. (2), lit. a).

Temeiurile de drept invocate de echipa de inspecție fiscală:

-art. 11 alin. (1), art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal;

art. 1 alin. 2 lit.a) din O.M.F.P. nr. 1714/2005 privind aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora;

- pct. 12 din H.G. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

- art. 82 alin. (3), art. 120 alin. (7), art. 120¹ alin. (1) și alin. (2) lit. a)-c), alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare.

III. 1. Referitor la **suma de .. lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată de plată stabilită de organul de inspecție fiscală în sarcina S.C. C. S.R.L. aferentă cheltuielilor cu carburanți considerate nedeductibile la control **cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului V. prin Compartimentul Soluționare Contestații este dacă societatea are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă pe bonuri fiscale reprezentând achiziție carburant, în condițiile în care aceste bonuri fiscale nu au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului care utilizează carburantul.**

În fapt, S.C. C. S.R.L. a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei evidențiată în bonuri fiscale pentru combustibili (în sumă de .. lei), care nu erau

completate cu denumirea contribuabilului și numărul de înmatriculare a autovehiculelor care utilizează carburantul.

Organele de inspecție fiscală constatând încălcarea prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct.12 (2) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal coroborat cu art. 1 alin. 2 lit. a) din O.M.F.P. nr. 1714/2005 privind aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora a considerat aceste cheltuieli ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit, a procedat la diminuarea corespunzătoare a pierderii fiscale cu suma de .. lei și totodată a exclus de la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei.

Legislația în vigoare din perioada analizată precizează următoarele:

*- pentru perioada 01.01.2006-31.12.2006

- **Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, cu modificările și completările ulterioare precum și Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal aprobate prin H.G. nr. 44/2004 care, precizează:

Codul fiscal:

„ART. 145

Dreptul de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la [art. 150](#) alin. (1) lit. b) și [art. 151](#) alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit [art. 155](#) alin. (4);

(9) Prin normele de aplicare a prezentului titlu, se prevăd situațiile în care se poate folosi un alt document decât cele prevăzute la alin. (8), pentru a justifica dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată”.

Norme metodologice:

„51. (1) Justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la [art. 145](#) alin. (8) din Codul fiscal. În cazuri excepționale de pierdere, sustragere sau distrugere a exemplarului original al documentului de justificare, deducerea poate fi justificată cu documentul reconstituit potrivit legii.

(2) Deducerea taxei pe valoarea adăugată trebuie justificată cu documentele prevăzute la [art. 145](#) alin. (8) din Codul fiscal și/sau cu alte documente specifice aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 831/1997](#) pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, cu modificările ulterioare, sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice emise în baza [Hotărârii Guvernului nr.](#)

831/1997, cu modificările ulterioare. Pentru carburanții auto achiziționați taxa pe valoarea adăugată poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului. [...]

- după data de 01.01.2007-

-* prin Legea nr. 343 din 17 iulie 2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal intrată în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2007 aceste prevederi legale au fost modificate și au căpătat următorul cuprins:

„114. Articolul 145 va avea următorul cuprins:

ART. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...]

115. Articolul 146 va avea următorul cuprins:

"ART. 146

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei."

În anul 2009 art. 146 a fost modificat prin „ Art. I. 119. ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 109 din 7 octombrie 2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal intrat în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2010 și care în esență are același înțeles.

-* art. 1 alin.(2) din O.M.F. nr. 1714/2005 privind aplicarea prevederilor H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

" (2) Bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice fiscale vor fi folosite începând cu data de 1 ianuarie 2006 numai ca documente de înregistrare a plăților în Registrul de casă. Fac excepție de la aceasta regulă, în sensul ca stau la baza înregistrărilor în contabilitate a cheltuielilor, următoarele documente:

a) bonul fiscal emis conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările ulterioare, utilizat pentru justificarea taxei pe valoarea adăugată aferente carburanților auto achiziționați în vederea desfășurării activității, dacă este ștampilat și are înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare al autovehiculului; [...]

Totodată, în H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal se precizează că „12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal” iar art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal care precizează:

„Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:[...] f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor”.

Legea contabilității nr. 82/1991, republicată la art. 6 alin. (1) precizează:
„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ iar la alin. (2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.

În raport de aceste reglementări legale rezultă că orice operațiune se înregistrează în contabilitate în baza unui document justificativ, **iar cheltuielile sunt deductibile numai dacă au la bază documentul justificativ care trebuie să conțină elementele expres prevăzute de lege a fi completate.**

Deasemenea în speță trebuie avută în vedere și DECIZIA Nr. V din 15 ianuarie 2007 emisă de ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - SECȚIILE UNITE publicată în M.O. nr. 732 din 30 octombrie 2007 care în aplicarea dispozițiilor [art. 21](#) alin. (4) lit. f) și ale [art. 145](#) alin. (8) lit. a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și ale [art. 6](#) alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, precizează:

Taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA.

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține că legiuitorul a condiționat exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată din bonurile fiscale pentru combustibili de completarea informațiilor obligatorii din acestea și anume „dacă este ștampilat și are înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare al autovehiculului”.

Cumpărătorul, respectiv persoana impozabilă care primește bonul fiscal pentru combustibil și acceptă înregistrarea lui în evidența contabilă ca document justificativ pentru operațiunile taxabile pe care le efectuează nu poate fi făcut răspunzător de faptele furnizorului, dar este răspunzător de primirea și înregistrarea în contabilitate a unor documente întocmite necorespunzător, care nu sunt în conformitate cu prevederile legale în vigoare, sau care nu cuprind informațiile referitoare la datele de identificare a cumpărătorului sau numărul de înmatriculare a autovehiculului care va utiliza combustibilul. Cunoașterea, aplicarea și respectarea actelor normative este obligatorie în egală măsură atât pentru furnizor, cât și pentru beneficiar, acesta din urmă având obligația să solicite documente legal aprobate și să verifice nu numai marfa primită, în ceea ce privește cantitatea, ci și documentele ce trebuiau eliberate cu respectarea legii.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei se reține că, organele de inspecție fiscală nu au acordat societății dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .. lei înscrisă în bonurile fiscale pentru combustibili care nu aveau înscris cumpărătorul și numărul de înmatricularea autovehiculului.

Totodată se reține că societatea nu a prezentat în faza de soluționare a contestației, bonurile fiscale excluse de la deducerea taxei pe valoarea adăugată emise pe numele său de către furnizorii de combustibili pentru a fi analizate și a se stabili dacă acestea îndeplinesc calitatea de document justificativ în conformitate cu prevederile legal citate mai sus astfel încât costul de achiziție al acestora să poată fi considerat cheltuială deductibilă la calcularea impozitului pe profit și implicit să-i asigure dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Astfel în mod corect organele de inspecție fiscală și-au întemeiat neacordarea deductibilității taxei pe valoarea adăugată în sumă de .. lei pe considerentul că bonurile fiscale pentru combustibili nu au fost completate cu denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare al autovehiculului.

Ca urmare, întrucât societatea nu face dovada cu documente justificative, respectiv cu bonuri fiscale pentru combustibili completate cu denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare al autovehiculului, nu este îndeplinită condiția privind acordarea dreptului de deducere a TVA respectiv aceea a justificării achizițiilor cu documentele prevăzute de actele normative și pe cale de consecință, nefiind justificată achiziția combustibililor în sumă de .. lei cu documente emise pe numele său nu se justifică nici efectuarea achizițiilor în scopul realizării de operațiuni taxabile.

Se reține deasemenea că în soluționarea favorabilă a contestației nu poate fi reținută susținerea societății conform căreia „actele normative menționate ca „temei de drept” în decizia de impunere (Legea 571-art.11, art. 19, art. 21), nu au nici o relevanță în cauză deoarece activitatea de bază a S.C. C. S.R.L. este “transport cu taxiuri” deci cheltuiala cu carburanți (deductibilă integral) reprezintă principala cheltuială privind veniturile încasate” întrucât așa cum am arătat mai sus efectuarea achizițiilor în scopul realizării de venituri impozabile se justifică numai pe bază de documente legal întocmite.

Având în vedere cele precizate, prevederile legale menționate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat societății dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .. lei, înscrisă în bonurile fiscale care nu cuprind informații privind identitatea cumpărătorului și pe cale de consecință se va respinge, ca neîntemeiată și nemotivată contestația pentru acest capăt de cerere.

III. 2. În ceea ce privește **suma totală de .. lei**, reprezentând:

- .. lei-majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,
- .. lei -penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,

cauza supusă soluționării Compartimentului Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. V. este să se pronunțe dacă S.C. C. SRL V. datorează la bugetul statului obligațiile fiscale accesorii în sumă de .. lei în condițiile în care acestea sunt aferente obligației suplimentare de plată cu titlul de taxă pe valoarea stabilită prin decizia de impunere nr. F-VS ../26.02.2011 și a fost menținută în sarcina acesteia prin prezenta decizie.

În fapt, prin decizia de impunere nr. F-VS ../26.02.2011 s-a stabilit în sarcina petentei obligația suplimentară de plată în sumă de .. lei cu titlul de taxă pe valoarea adăugată aferentă căreia, în conformitate cu prevederile art. 120 și 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, s-au calculat majorările și penalitățile de întârziere în sumă de .. lei, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data de 24.02.2011.

Societatea contestă obligațiile fiscale accesorii în sumă de .. lei stabilite în sarcina sa fără să aducă argumentele de drept și dovezile pe care se întemeiază contestația, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste această sumă, în conformitate cu pct.2.4 din OPANAF nr.519/2005.

În drept, la art. 206 alin. (1) lit. c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, se precizează:

“Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”, coroborat cu pct.12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează următoarele:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...]”.

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuia să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, organele de soluționare neputând-se substitui contestației cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu prevederile pct. 2.4. din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Având în vedere cele precizate la pct. III.1 din prezenta decizie, precum și faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente și motivat pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se va respinge contestația ca nemotivată pentru suma de .. lei, reprezentând:

- .. lei-majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,
- .. lei -penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 205, art. 206, art. 207, art. 209 lit. a), art. 216 și art. 218 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare se:

DECIDE

1. **Respingerea parțială** ca neîntemeiată și nemotivată a contestației formulată de S.C. C. S.R.L. Vaslui împotriva deciziei de impunere nr. F-VS ../26.02.2011 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P V. în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-VS ../26.02.2011, pentru **suma totală de .. lei, reprezentând:**

- **taxă pe valoarea adăugată..... .. în sumă de .. lei;**
- **majorări de întârziere aferente tva.....în sumă de .. lei.**

2. Decizia nr. 18/11.04.2011 privind soluționarea contestației formulată de S.C. C. SRL V. se comunică contestației în condițiile art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și Activității de Inspecție Fiscală V..

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor de atac și poate fi atacată la Tribunalul Vaslui în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,